

Til dette Lovforslag vare stillede følgende **Ændringsforslag**:

Til § 1.

Af F. Jespersen: § 1 udgaaer.

Naar dette Forslag antages, forandres Paragraphernes Nummerering saaledes, at § 2, 3, 4, 5, 6, 7 og 8, blive 1, 2, 3, 4, 5, 6 og 7, og i 1ste Linie af § 3 forandres „§ 2“ til „§ 1.“

Til § 3.

Af N. Sørensen:

I 6te Linie efter Ordet „Landsøverretterne“ tilføies: „dog bliver den i Frd. 25de Januar 1805 § 18 foreskrevne Regel, hvorefter ingen Sag maa antages ved Dverretterne, medmindre den angaaer 10 Rbds. Værdi eller derover; ikke anvendelig under Appellen af nogen, ved en Land- eller Kjøbstadpolitieret paakjendt, enten offentlig eller privat Sag.“

hvorhos i samme Linie Ordene: „hvoraf følger at“ bortfalde, samt det foranstaaende „;“ forandres til „ . —“, og endelig ombyttes Ordene, „ligeledes skal“ i 8de Linie med de Ord: „skal ligeledes.“

Til § 4.

Af F. Jespersen: De Ord: „foraaavdte Parterne ikke have mødt ved Sagsførere i foregaaende Instants“ udgaae.

Formanden: Jeg skal tillade mig først at sætte det til § 1 stillede Ændringsforslag under Forhandling.

Ordføreren (Bregendahl): Maa jeg spørge den ærede Formand, om man ikke kunde tage alle Ændringsforslagene under Forhandling under Et, thi jeg troer, at det er meget vanskeligt at adskille de Grunde, som tale for eller imod hvert enkelt af disse, da de alle staae i en vis Forbindelse med hinanden.

Jespersen: Det er netop min Mening her, at Forslaget til § 1 staaer ikke i mindste Forbindelse med det til § 3, og jeg skal derfor bede den ærede Formand at holde paa, at mit Forslag maa komme til Forhandling for sig selv.

Formanden: Jeg seer saaledes, som det ogsaa altid har været min Overbeviisning, at det er meget vanskeligt, naar der ikke foreligger nogen absolut Nødvendighed derfor, da at sammenfatte forskjelligartede Forslag under een Be-

handling, og jeg vil derfor tillade mig at fastholde den først angivne Øjensstand for Discussionen, nemlig Ændringsforslaget til § 1.

Ordføreren: Skjøndt det saaledes kun er Ændringsforslaget til § 1, som er under Forhandling, kan jeg dog ikke ganske undgaae, uagtet jeg skal holde mig saa meget som muligt til Forretningsordenen, tillige at berøre det Ændringsforslag, som er stillet til § 3. Naar det foreliggende Ændringsforslag til § 1 gaaer for sig til Forhandling, uden at der bliver Spørgsmaal om nogen Forandring i Lovforslaget, og uden tillige at have for Die den Bestemmelse, som i sin Tid af Folkethinget blev vedtaget ved Sagens tidligere Behandling om Ophævelsen af summa appellabilis, og uden at have for Die, at denne Bestemmelse om Ophævelsen af summa appellabilis er bortfalden ved det hæderlige Landsthings Beslutning, saa maa jeg tilstaae, at denne Bestemmelse, som § 1 indeholder, just ikke meget tiltaler mig. Det har ogsaa været den Maade, hvorpaa idetmindste Fleertallet af Udvalget har opfattet Sagen. Men det er noget ganske Andet, naar der ikke blot er Spørgsmaal, om den enkelte Bestemmelse, som § 1 indeholder, skulde gjøres til Lov eller ikke, men der tillige, saaledes som her, er Spørgsmaal om, hvorvidt denne enkelte Bestemmelse skal optages i en Lov, som tillige indeholder en Bestemmelse om Politiefagers Indankning for Dverretterne. Man kan da ikke betragte en saadan Bestemmelse aldeles isoleret, men man maa betragte den i Forbindelse med hele den historiske Udvikling af denne Sag, som nu foreligger. Det vil erindres, at Folkethinget vedtog, at Bestemmelsen om summa appellabilis ikke skulde være anvendelig ved Politiefagers Indankning til Dverretten. Denne Bestemmelse har det hæderlige Landsthing ikke villet gaae ind paa; men istedet derfor har Landsthinget vedtaget en Bestemmelse, som just er den, der nu foreligger og som ingenlunde staaer i saa skarp Modsigelse med de øvrige hidtil gjældende Proceslove, som den Bestemmelse, Folkethinget havde vedtaget; thi det vil erindres, at ved Placat af 12te September 1826 er det tilladt den Part, som boer over 4 Mile.